

det, nemlig frivillige aftaler, hr. Brian Mikkelsen er tilhænger af.

(Kort bemærkning).

Peter Duetoft (CD):

Tak for invitationen til det borgerlige Danmark. Så har vi måske ikke i 6 år været i seng med fjenden, eller hvad det er, Det Konservative Folkeparti plejer at sige vi gør; så dér gik vi åbenbart glip af den fornøjelse.

Men jeg vil godt spørge hr. Brian Mikkelsen, om hr. Brian Mikkelsen ikke kan tælle til 90? Det tvivler jeg sådan set ikke på at hr. Brian Mikkelsen kan, men kendsgerningen er jo, at hvis ikke dette kompromis omkring børnerекlamerne var blevet lavet, havde regeringen et fint flertal her i Folketinget, der ville gennemføre et totalforbud.

Det kan da godt være, at hr. Brian Mikkelsen synes, det havde været bedre, for så havde man igen fået placeret nogle, sådan som fjender nu er, men det havde altså ikke været særlig givtigt for branchen. Og dér er det bare, jeg vil erindre hr. Brian Mikkelsen om, at der var engang – det er godt nok lang tid siden – men der var engang et parti i Danmark, der havde nogle orange plakater med grøn skrift, hvor der stod: Borgerlige stemmer, der arbejder. Dem vil jeg da gerne købe nogle af, de er åbenbart ikke rigtig i brug hos Det Konservative Folkeparti i øjeblikket.

(Kort bemærkning).

Brian Mikkelsen (KF):

For at tage det sidste først, så lytter jeg altid meget til, hvad hr. Peter Duetoft siger. Tak til hr. Peter Duetoft som en god, dygtig politiker, som en god ven af det parlamentariske system og også en god iagttager. Jeg mener ikke, at man skal være så pragmatisk, at man hele tiden kigger på: Hvad er alternativet? Selvfølgelig skal man sørge for, at det mindst onde også bliver gennemført. Sådan er også Det Konservative Folkepartis politiske stil. Jeg er ikke sikker på, at kulturministeren ville have fået sit forslag rent igennem omkring børnerекlamer, det må jeg sige. Det kan være på grund af forskellige iagttagelser, forskellige vurderinger, forskellige samtaler med forskellige partier, men det er ikke min vurdering.

Ret skal være ret – og det er også til hr. Aage Frandsen – så er den frivillige aftale jo selvfølgelig bedre end den oprindelige bombastiske aftale. Ret skal være ret. Men når den ene næsten-monopolist kan få lov til at lave en frivillig aftale, som sætter standarden for en eller to af de an-

dre kommercielle stationer, er det ikke rimeligt, man så laver kartelaftaler, og det ville være uheldigt også inden for andre brancheområder.

Så hvis man skulle lave en frivillig aftale, som er bedre end den oprindelige aftale, skulle det være en brancheaftale, hvor de forskellige kommercielle tv-stationer sagde: Nu sætter vi os ned og løser det her problem sammen, for vi har et forslag, som lægger op til det. Jeg synes stadig væk, det er en urimelig idé, som betyder færre og dårligere børnefilm. Det er jeg rimelig sikker på. For det betyder, at tv-stationerne har færre penge til at sende ordentlige børneprogrammer, og det er da ærgerligt.

Omkring den femte kanal – så at sige ud fra et nyt frekvensnet: Det er rigtigt, at hvis man skal begynde at arbejde med det, vil det tage længere tid, men hvis vi skal investere i fremtiden, betyder et par år jo altså ingenting i forhold til de fantastiske udviklingsmuligheder, der vil være i at lave et landsdækkende femte frekvensnet. Det vil give nogle helt andre og uanede muligheder, og det betyder også, at man kunne undvære noget af den diskussion, der har været omkring den fjerde og femte kanal. Så dér vil jeg have tålmodighed til at kunne vente med det, må jeg sige.

(Kort bemærkning).

Jytte Wittrock (S):

Jeg vil gerne spørge hr. Brian Mikkelsen, om jeg hører rigtigt, når der bliver sagt, at man skal lave fuldstændig ens aftaler for hele den kommercielle del af branchen. Er det sådan, at alle kommercielle stationer er så sammenlignelige, så det er mest rigtigt, at alle på det punkt også behandles ens?

(Kort bemærkning).

Brian Mikkelsen (KF):

Til fru Jytte Wittrock: Verden er jo ikke sort/hvid. Jeg har også erkendt – og det er jo en erkendelse og en bekendelse, som jeg kom med for – at det her forslag er bedre end det oprindelige forslag fra marts måned, f.eks. på det her område. Men man kan jo ikke have – og det vil jeg godt gentage – at én stor virksomhed laver frivillige aftaler, mens andre mindre virksomheder ikke får adgang til det samme. Det er dødhæmmende urimeligt. Hvis det foregik inden for andre områder, fødevarerikkerhed som eksempel, ville folk jo stå og råbe og skrig og brokke sig.